

KUOKKALAN KYLÄLEHTI

HEINÄKUUN 2005

JULKAISIJAT:
SARAPISTON ASUKASYHDISTYS RY JA
KOSKENRANNAN OMAKOTIYHDISTYS RY

Koskenrannan omakotiyhdistys ry:n johtokunta vuonna 2005.
Vasemmalta Jukka Laakkonen, Matti Hiissa, Antti Hynnä, Raimo Viikari,
Riikka Kilpinen, Marja-Leena Nyman ja Manu Setälä.

Sarapiston asukasyhdistyksen hallitus, vasemmalta Ari Kannisto (varapuheenjohtaja), Reija Ranni-Nenonen, Eero Ruotsila (puheenjohtaja), Merja Leppänen (rahastonhoitaja), Juha Kanerva. Oikealla Hakkarin asukas, Kätkäläinen-näytelmässä poliisia näyttelevä Esko Koiranen. Hallituksen jäsenet Terhi Palvanen ja Pekka Moilanen puuttuvat tästä kuvasta.

PÄÄKIRJOITUS

Hyvä lukija! Pidät nyt käsissäsi Sarapiston asukasyhdistyksen sekä Koskenrannan omakotiyhdistyksen yhteistä voimannostusta, Kuokkalan kylälehteä. Kuokkalan kyläyhteisö muodostuu luontevalla tavalla Kuokkalan kosken alajuoksun ympärille, on muodostunut jo vuosisatojen ajan. Onhan kosken partaalle ikivanhan Hiidentien varrelle syntynyt jo 1400-luvulla myllykylä käsityöläisineen. Nykyään alueellamme on monenlaista mukavaa, museoraitti monine mielenkiintoisine museoineen, Villa Hakkari kauniine puutarhoineen ja kesäteattereineen, Lempäälän pääuimala venesatamineen vain muutamia esimerkkejä mainitaksemme. Alueellamme on myös vilkasta toimintaa, esimerkkeinä mainittakoon jo perinteeksi muodostuneet Kuokkalankosken markkinat sekä erilaiset tapahtumat museoraitilla ja uimarannan alueella.

Tämän lehden yhtenä tarkoituksena on kyläyhteisömme tietoisuuden ja identiteetin vahvistaminen. Tähän pyrkiessämme olemme lehtemme pyytäneet monia mielenkiintoisia artikkeleita kylämme alueella vaikuttavilta yhteisöiltä ja järjestöiltä. Lisäksi pyrkimyksemme on informoida asukkaita monista alueemme mielenkiintoisista tapahtumista.

Lempäälän kunnan kehittämissuunnitelmissa Kuokkalankosken alue on yksi painopistesuunnista. Tästä hyvänä osoituksena on vuoden alussa käynnistynyt Lempäälän kunnan koordinoima Kuokkalankosken kulttuurialueen suunnitteluhanke, johon Pirkanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus on myöntänyt rahoitusta yhteensä 38.000 €. Tulevaisuudessa suunnitteluhanketta tullaan todennäköisesti vielä jatkamaan kaksivuotisella rakentamishankkeella. Hankkeen suunnitteluryhmässä on hyvin monipuolinen edustus, mainittakoon mm. Lempäälän kunta, Lempäälän seurakunta, Lempäälän maaseutumatkailuyrittäjät, Lempäälä-seura, Sakkola-säätiö, Sarapiston asukasyhdistys sekä Koskenrannan omakotiyhdistys. Lempäälän kunta on muutoinkin tukenut monin tavoin yhdistyksiämme mm. omatoimirahojen muodossa. Viime aikojen näkyvin tulos tämän tyypisestä kunnan tuesta lienee Lastenkodin- ja Ollilan alueiden postilaatikkokatokset sekä Sarapiston Sienipolun leikkikentän lukuisat parannukset, Kyrönpalontien lentopallokentän kunnostukset sekä v. 2004 tehty iso ponnistus: katuvalot Keskuskatua ja Kyrönpalontietä yhdistävälle kevyen liikenteen väylälle. Myöskin tämä lehti on toimitettu Lempäälän kunnan myöntämän omatoimirahan avulla.

Toivotamme alueen asukkaille miellyttäviä lukuhetkiä ja virkistävää kesää. Sekä Sarapiston- että Koskenrannan yhdistysten hallitukset ovat tilanneet aurinkoista ja lämmintä säätä koko kesäksi.

Päätoimittajat:
Eero Ruotsila
Antti Hynnä

SARAPISTON ASUKASYHDISTYS ry:n TIEDOTE 2005

Yhdistyksen kokous on valinnut puheenjohtajat ja hallituksen jäsenet seuraavasti:

pj. **Eero Ruotsila** Käpytie 14 puh. 3751670 tai 0500 832380

vpj **Ari Kannisto** Käpytie 4 puh. 3750934 tai 0500 731402

jäsenet **Juha Kanerva** Kyrönpalontie15, p. 3752077, 050-563 7783, **Pekka Moilanen**

Kyrönpalontie 6, p. 3750 996, 0400 621090, **Terhi Palvanen**, Onkitie 10, p. 040-846 6624, **Raija**

Ranni-Nenonen Rautiantie 13, p. 040-732 2114 ja **Merja Leppänen** (rahastonhoitaja), Tärnäntie

14 A, p. 040-768 5102. Varajäseniksi **Martti Lindroos**, **Leena Lind**, **Jari Lehtinen**, **Timo Vuori**,

Leena Huhdanperä ja **Pirkko Paavola**.

Yhdistyksen **jäsenmaksu on 3,50 euroa / vuosi / talous**. Sen voi suorittaa yhdistyksen tilille **Nordea 115430-50282** pankkisiirtona. Samalla pankkisiirrolla voi myös suorittaa laitevuokria, kunhan tiedonanto-osaan on merkitty selvästi maksajan nimi ja maksetut kohteet. **PYYDÄMME MAKSAMAAN 2005 JÄSENMAKSUN ENSI TILASSA.**

Talkoopäivä oli ke 25.5. Kunnostimme Sarapiston leikkikenttää ja Kyrönpalontien lentopallokenttää. Lisää talkoita pidetään tarpeen mukaan. Talkoosauna oli Haljastennokalla.

Yhdistyksen jäsentaloudet voivat vuokrata omaan käyttöönsä koneita ja laitteita.

Aitaleikkuri	3,50 €/vrk	Ruotsila	0500 832380	Käpytie 14
Kaasugrilli	käytön muk	Ruotsila	0500 832380	Käpytie 14
Tikkaat 7,3m	maksuton			Käpytie 5
Puutarhajyrsin	3,50 €/tunti	Kannisto	0500 731402	Käpytie 4
Oksasilppuri	3,50 €/tunti	Kannisto	0500 731402	Käpytie 4
Möyhin hara	maksuton	Kannisto	0500 731402	Käpytie 4
Maan ph-mittari	maksuton	Kannisto	0500 731402	Käpytie 4
Peräkärri	2 €/4-tuntia	Korja	0500 833993	Sammalpolku 20
	3,50€ 12-tuntia			
	5 €/ vrk			

Muistutuksia !

Laitteet tulee palauttaa käyttökunnossa. Jos peräkärriä on särkynyt pistoke tai takavallo pitää siitä ilmoittaa Korjalle. Oksasilppurilla saa ajaa vain tuoretta risua ja oksaa, kuivat vanhat oksat ja multainen aines tuhoaa terät. Puutarhajyrsin tulee palauttaa puhdistettuna. Tikkaiden jatko-osa on kateissa. Toivotaan yhteisen edun nimissä, että asiat korjaantuvat.

Terhi Palvanen ja Pekka Moilanen **valmistelevat kesäretkeä, joka olisi mm lapsille sopiva.**

Tilatessanne öljyä TEBOIL oy:stä kilahtaa yhdistyksen tilille pieni bonus. Kertokaa tilauksen yhteydessä Sarapiston asukasyhdistyksen jäsenyydestä.

Hallitus

Sarapistossa lentopalloilua keskiviikkoisin

Sarapiston pallokenttä on viime vuodet viettänyt hiljaiseloa, ainakin pallottelijoita on ollut vähemmän kuin joskus takavuosina. Säännöllinen maanantaikäyttäjä on ollut Kisan sarapistolaissävyinen hiihtoporukka. Toiminnan elvyttäminen alkaa keskiviikkoisin kello 18 sarapistolaisten lentopalloilulla. Tulkoot paikalle joskus sitä lajia harrastaneet tai siitä muutoin kiinnostuneet niin miehet kuin naisetkin. Vielä kymppivuotiaillekin peli on liian vaikea ja verkko turhan korkealla.

Pelajat ja -porukat voidaan sopia sitä mukaa kuin harrastajia ilmaantuu. Voidaan esimerkiksi sopia, että kovaa iskevillä on oma iltansa, muilla omansa. Joskus on tainnut kylän naisillakin olla oma vuoronsa. Sulkapalloiluunkin lentopallokenttä hyvin sopii, joten sinne vaan kaverin kanssa! Verkon kiristäminen vaatii otteita, mutta voi pelata notkoverkon yli. Koripallon heittäjiä on jo näkynytkin.

Pyöräily ja mopoilu kentällä on kielletty, koska siitä jää hankalasti tasoitettavia jälkiä kenttään. Ja lähin roskis on kunkin tasku.

Tervetuloa katsomaan lentopallon lentoa keskiviikkoisin klo 18!

Kyrönpalontien lentopallokentällä Sarapiston hallituksen jäsenet Merja Leppänen(rahastonhoitaja), Eero Ruotsila (pj), Pekka Moilanen ja Juha Kanerva. Taustalla näkyy yksi v. 2004 omatoimiraahan turvin talkoilla tehdyistä kevytväylän lampuista, korjattu lentopallokentän verkko. Ilmoitustaulu siirrettiin parempaan paikkaan kadun vieressä talkoopäivänä 2005

Sarapisto vuonna 1976

Me olemme lähes viimeisiä Sarapistoon muuttaneita alkuasukkaita. Käpytie oli vuonna 1976 aivan uusi, ilman pinnoitetta. Havutien kohdalla oli vain erittäin kivinen polku vesitornille. Keskuskatu päättyi sillä kohdalla kuin nykyinen kävelytie. Kadun paikalta oli metsä kaadettu ja päänkokoisten kivien lomassa virtasi vesi. Paloasemaa ei ollut, ei myöskään koulua, vapaa aikakeskusta, eikä urheilukenttää.

Pirkkalantieltä kuljettiin siihen aikaan Sarapistoon.

Käpytien metsänpuoleiset kolme tonttia olivat viimeiset alueelta myydyt omakotitontit. Metsää päästiin kaatamaan tontilta vasta juhannusviikolla. Viimeisiä risukuormia ajoimme traktorilla Koivunokan juhannuskokkoon vielä aattona. Juhannusaattona oli helteinen keli ja tuntui siltä että viimeinen kuorma olisi meillekin viimeinen, niin väsyneitä olimme kovasta kuumuudesta ja pölyävistä kuusenoksista johtuen.

Käpytien varren rivitalot olivat keskeneräisiä, johtuen rakennusliikkeen konkurssista. Ylimmät (punaiset rivitalot) olivat pari- kolme vuotta ilman asukkaita.

Havutietä ei vielä ollut rakennettu, mutta metsä oli kaadettu nykyisten kunnan vuokratilojen, sekä niin sanottujen valkoisten rivitalojen tonteilta. Tämä tonttialue kasvoi rehevää horsmikkoa vuosikaudet. Yksinäinen huussi seisoi nokötti hakkuualueella, oli muuten erittäin tarpeellinen kاپine rakentajille.

Varkaita ei vielä siihen aikaan ollut, tai ne kaikki olivat linnassa. Mitään rakennustarvikkeita - eikä koneita varastettu keneltäkään rakentajalta, vaikka ne olivat tonteilla näkyvissä.

Samanlainen turistivirta kävi rakennustyömaalla kuin nykyisinkin, sukulaiset ja tutut kävivät ihmettelemässä rakennuksen etenemistä. Yleisin kommentti oli: Ihmeelliseen kivikkoon tekin taloa teette. Olihan siinä sanonnassa perääkin, koko alue oli yhtä kivikkoa, missään ei kasvanut pensaita, eikä mitään vihreää näkynyt. Puita olisi pitänyt tontille jättää, niin sanottiin rakennusluvassa, mutta taajassa metsässä kasvaneet puut eivät kestäneet tuulella pystyssä.

Kaikki se vihreys mitä alueella nykyisin on, perustuu runsaaseen mullanajoon tonteille, sekä tietysti kasvien istutuksiin.

Sarapiston Omakotiyhdistyksellä oli oma puutarhajyrsin jota vuokrattiin ahkerasti. Jyrsin oli alkuvuosina käytössä lähes ympäri vuorokauden. Kovan kysynnän vuoksi jyrsin oli tilattava jopa viikkoja aikaisemmin, jotta sen sai silloin kun tarvitsi.

Omakotiyhdistyksen kokoukset pidettiin yleensä Kuokkalan koululla. Osanottajia oli niin runsaasti ettei kaikki tahtoneet sisälle sopia. Toisin on nyt, hyvä kun puheenjohtaja paikalle saapuu, muita ei yhteiset asiat näytä juurikaan kiinnostavan.

Alkuaikoina oli myös huvitoimintaa, joulujuhla oli useana vuotena. Useista retkistä mieleenpainuvini oli tutustumismatka Turun käsityöläiskortteliin. Tämä matka muistuu mieleeni ehkä siitä syystä, että paikallisessa ravintolassa ruokaillessamme lautasellani luikerteli iso onkimato. Liharuoka oli siis todistettavasti tuoretta, joskin sen näkeminen lautasella vei suurimman ruokahalun.

Nykyisin ei ole ollut joulujuhlia, eikä juurikaan mitään tutustumismatkoja tai huvitoimintaa, koska kansaa ei saada liikkeelle ideoimaan uutta.

Toimintaa sen sijaan on Käpytien asukkailla, varsinkin alkuasukkailla, joita Käpytiellä on suurin osa. Naapurisopu on esimerkillisen hyvä. Talkoapua tarjotaan ja sitä myös pyydetään. Mökkiin kuin mökkiin voi poiketa aikaa tilaamatta. Pihajuhliakin joskus järjestetään. Uudisasukkaille tiedoksi, että porukkaamme sopii, siis rohkeasti mukaan ja tutustumaan.

Kiitos kaikille Sarapistolaisille ja erityisesti lähinaapureille Käpykylästä.

Näin muisteli Martti Lindroos Käpykylästä vuonna 2005.

Ravintola Villa Hakkari järjestää Riävänhakumatkoja!

Rievä on Tampereen seudun perinneleipää, ja paras rievä tehdään Lempäälässä. Kesäinen rievänhakumatka alkaa Laukontorilta Tampereelta. Matkalla ihailtaan Pyhäjärven maisemia laivasta käsin. Perillä Villa Hakkariissa nautitaan lounas idyllisessä ympäristössä joko viehättävällä ulkoterassilla tai upeassa kartanossa. Matka jatkuu museoraitin kautta Lempäälän keskusta.

Pihapiirissä toimii myös kesäteatteri ja Lempäälän käsityöläisten myymälä Wanha Kanala. Tule viihtymään upeaan miljööseen ja täyttämään niin ruuan, juoman kuin kulttuurin nälkä.

Lisätietoja 03-3428311

Ravintola Villa Hakkari
Kuokkalantie 5
37500 Lempäälä

Keittiömestari Arto Rastas ja ravintolapäällikkö Katja Nissinen palvelevat asiakkaita myös ulkoterassilla Ravintola Villa Hakkariissa.

Lampaat Sarapistossa sekä ilona että töissä

Lampaat tulivat täksikin kesäksi Sarapiston kedolle ilahduttamaan meitä asukkaita ja ketä tahansa kulkijaa. Ja kuten kahtena edelliskesänakin nelijalkaiset ruohonleikkurit tulivat Viljakkalasta. Suurin on tosin syntyisin Kuljusta, edesmenneen **Jarmo Heikkilän** katrasta. Lauman johtajana toimiva lammas oli täällä viime kesänakin.

Lampaitten kesätyönä on syödä heinikko molemmilta laitumilta mahdollisimman lyhyeksi. Siihen maisemaan kuuluvat niin kivet kuin maanmuodot. Ne siis hoitavat maisemaa. Lyhyt ketokasvillisuus on elinehto joillekin perhoslajeille. Kerrostalojen puoleinen alue on enimmäkseen entistä peltoa, kuusien koristama alue on entistä karjahakaa. Karjan lakattua käyskentelemästä alueella se alkoi kasvaa umpeen. Ahomansikat peittyivät isojen typpikasvien alle.

Kunta osti Hakkarin kartanoa isännöiviltä Ylisiltä maat Sarapiston ja Hakkarin koulu/liikuntakeskuksen rakentamiseen. Kauppaan sisältyi myös Museoviraston suojelussa oleva asutuksen ja kedon välinen kuusikko ja lammasketo. Kuusikon eteläreunassa on Kansallismuseon rekisterihinsä merkitsemiä rautakautisia hautapaikkoja.

Kymmenisen vuotta sitten Ympäristönsuojeluyhdistys päätti perustaa Lempääläänkin kedon. Kolme muutakin paikkaa oli puntarissa, mutta päädyttiin Sarapistoon mm. paikan keskeisyyden vuoksi.

Ensimmäisenä niittokeväänä kedolta lähti monta kuormallista heinää, pienpuustoa ja ihmisten sinne heittämää rojua. Muutaman kesän jälkeen avuksi löytyi Lahdenkylästä päivälampaita, jotka sittemmin muuttivat Teiskoon.

Laidunpankin koelampaista valtakunnallista tietoa

Nyt laiduntavat lampaat on osa Maaseutukeskuksen laidunpankkia, mistä voi kysyä vaikka lehmää tiluksilleen. Samasta Viljakkalan lampolasta on leikkureita esimerkiksi Pirkkalan Reipin leirintäalueen kedolla.

Laidunnoksen onnistumisesta, työmäärästä ja monesta muustakin asiasta Maaseutukeskus kokosi kesiltä 2003-04 tarkat raportit. Lampaille tehtiin terveystarkastukset ja punnitukset tullessa ja lähtiessä. Lampureille ja laidunten ylläpitäjille järjestettiin koulutusta.

Tiedot Maaseutukeskus kokosi lampaitten laidunnosohjeiksi, jotka ovat luettavissa internetissä www.laidunpankki.fi. Maa- ja metsätalousministeriö laatii valtakunnallisia ohjeita, joitten lammassa tiettävästi perustuu pirkanmaalaisiin kokemuksiin.

Tarkka tuntikirjanpito talkoista ja muista töistä

Kuten informaatiotauluista näkyy, myös EU Sarapiston kedolla henkii. Se tietää byrokratiaa. Pirkanmaan TE- keskus sai Ympäristönsuojeluyhdistykseltä viime kesänakin talkoista ja töistä tarkan tuntikirjanpidon, jonka nojalla se myönsi EU- tukea Maaseutukeskukselle esimerkiksi aitaukseen, projektin palkkamenoihin ja lampurille kuljetuskuluihin. Työt ja paimentamisen hoiteli korvauksetta kunta ja Ympäristönsuojeluyhdistys.

Maaseutukeskuksen laidunnoshanke päättyi suunnitellusti vuodenvaihteessa, joten se ei enää ohjaile eikä tue rahallisesti laiduntamista. Siten lampuri maksaa itse esimerkiksi eläinlääkärit ja kunta kustantaa aidat, mutta vuokraa ei lampurin tarvitse maksaa. Työt ja valvonta on jaettu kunnan ja yhdistyksen kesken. Tästäkin kesästä on sitova ja kirjallinen sopimus lampurin, kunnan ja yhdistyksen kesken, ja työtunnit kirjataan yhä.

Älä roiku äläkä syötä pullaa!

Lampaat ovat saaneet olla jokseenkin rauhassa, mutta aita ei kestä roikkumista. Vanhempien ja kaikkien aikuisten pitäisi kertoa tämä selvästi lapsille. Venynyttä aitaa ei saa kireäksi eli turvalliseksi. Onhan lampaat vakuutettu, mutta ikävä karanneita elikoita olisi pitkin Kuokkalaa pyydystellä. Ja kuka ehtisi?

Tauluissa kielletään syöttämästä lampaille muuta kuin maasta kasvavaa. Lampaan kasviksiin totunut pötsimaha ei kestä leipiä ja pullia, mutta esimerkiksi pajun varvut tai voikukka ovat turvallista herkkua. Yksi lammas tänä kesän alussa sairastui pahaan ripuliin ahmiessaan pussituomisia. Kun kotikonstit eivät puree, eläinlääkäri kävi antamassa tervehdyttävän pistoksen.

Tarvittaessa voit soittaa seuraaviin numeroihin:

3744 111 (Lempäälän kunta), 050-3395085 (lampuriAarne Koivisto), 3751 313, 044-3751 313

(Ympäristönsuojeluyhdistys Antero Korhonen).

Pojat kantoivat saunasta sopat luokkahuoneisiin

Koulun piharakennuksen myötä hävisi myös muinoinen keittola. Talkoisiin osallistuneiden koululaisten oli vaikea kuvitella, että 60 vuotta sitten sapuskat valmistuivat saunan suuressa padassa ja pukuhuoneeseen eli saunakamariin muuratulla hellalla.

- Sieltä me pojat kannoimme ämpärillä keittoja tai kuoripottuja luokkiin pulpeteissa syötäväiksi, muistelee vuonna 1943 Kuokkalassa aloittanut maanviljelijä **Heikki Jara**. Jaa että oliko mukava päästä tunnilta ruokareisuun? Toisille oli, mutta toiset pitivät sitä liikana työnä ainakin sateella.

Ruokareitti saattoi joskus olla liukas. Kaatuiko lasti koskaan, polttiko kukaan kinttujaan tulisella sopalla? Ja jos kaatui, niin oliko padassa lisää?

- En muista. Mutta jos olisi kaatunut, niin sitten olisi tasattu soppa luokkien kesken. Se oli pelin henki silloin.

Saiko silloin koulussa santsata, jos oli oikein hyvää papusoppaa? Ja pitikö syödä vaikka ei suosikkiruokaa ollutkaan?

- Eiköhän ohjeena ollut, että jokaiselle kupillinen. Tilkitä saattoi sitten kotoa tuoduilla leivillä ja maidolla. Tätini **Linnea Oivio** oli talonmiehenä ja keittäjänä. Ainakaan hänen aikanaan ei ruoasta ronklattu...

Noina vuosina Kuokkalassa oli laajasta piiristä parisataa oppilasta, joten sauna-keittola oli melkoinen tuotantolaitos. Sieltä kuljetettiin ruoka myöös museoreitin Ollilan taloon, missä opetettiin pienimpiä. Tilan vähyyden takia Kuokkala toimi kahdessa vuorossa, joten keittola oli aina lämmin.

Kouluruokailuun liittyi 1940-luvulla ja vähän myöhemminkin korjuukiireessä pudonneitten vehnäntähkien keruu Jaran, Ylisen ja Mannisen pelloilta. Taloissa kuivatut ja puidut jyvät myllytettiin koulun jauhoiksi. Yhteiset marjastusreisutkin ohjelmassa oli. Koulun pihakellariin piti saada talvenvaraa myös omatoimisesti ja muutakin kuin perunoita.

Siipirakennuksen valmistuminen vuonna 1950 helpotti Kuokkalan koulun ruokahuoltoa suuresti. Ruokatila ja iso keittiö olivat alakerrassa rinnakkain – kuten nytkin joskin satunnaiskäytössä. Iso pata tulineen tarvittiin edelleen, mutta uutta oli putkesta virtaava vesi. Heikki Jara, miltä muutos silloin maistui?

- Keittäjälle ja opettajille se tietenkin oli iso asia, mutta meille oppilaille ilmeisesti aika vähämerkityksellinen. Ei siitä muutoksesta ainakaan ihmeitä mieleen jäänyt. Pääasia että ruokaa tarjottiin. Joskus ei tarjottu – jos keittäjä oli tosisairas eikä kyennyt töihin, niin sitten tyydyttiin omiin eväisiin.

Antero Korhonen

UUTISIA

SILLANOJAN KAAVA

Lempäälän kunnanvaltuusto on hyväksynyt kiistellyn Sillanojan alueen kaavan alkuvuonna 2005. Päätöksestä on valitettu. Lempäälän kunnanhallitus on 20.6.2006 antanut lausunnon valituksista. Lausunnossa esitetään valitusten hylkäämistä.

Sarapiston asukasyhdistys ry:ltä pyydettiin kaavan valmisteluvaiheessa asiasta lausunto. Yhdistys kiinnitti lausunnossan huomiota siihen, että alueeseen liittyvä ranta-alue tulisi jättää vapaaksi rakentamiselta ja että alueen sisäiset liikennejärjestelyt (kevyt liikenne) olisivat hyvät. Kunta otti huomioon toiveen ranta-alueen jättämisestä vapaaksi (ehdotettu uusi tontti rannasta poistettiin) ja lisäksi kunta lisäksi osti alueen kunnalle, yhdistyksen toiveen mukaisesti. Kauppa tulee voimaan, jos kaava vahvistuu.

Siltä varalta, että kaava vahvistuu, yhdistys pyytää etenkin lähiasukailta ehdotuksia alueen käytöstä. Ehdotuksia voi toteuttaa kunnan omana työnä, tai tekemällä asiasta omatoimirahahakemus.

Eero Ruotsila, Sarapiston asukasyhdistys ry, pj

SAKKOLA-MUSEO

Hyvä lukija! Seuraavan lyhyen esityksen tarkoituksena on valottaa Kuokkalan museoraitin ehkä vähiten tunnetun museon, Sakkola-museon syntyhistoriaa, toiminta-ajatusta sekä lyhyesti kuvata esillä olevaa aineistoa. Tosin museon esineistön kuvaus on hyvinkin puutteellinen tilanpuutteen vuoksi, mutta tähän asia on helposti korjattavissa vierailemalla museossa. Museo on kesäaikaan auki päivittäin kello 11-17, muulloin tilauksesta. Seuraavan esityksen lähdemateriaalina on pääosin käytetty Sakkolan internet-sivustoa osoitteessa <http://www.sakkola.fi>.

Sakkolan historiaa

Lempäälän Museoraitilla sijaitsevan Sakkola-museon historia juontaa Karjalan kannakselle ja Toisen maailmansodan aikaiseen Neuvostoliiton aggressiiviseen laajenemispolitiikkaan. Sakkola oli nimittäin luovutetun Karjalan peruspitäjiä, jonka alueella tiedetään olleen kiinteää asutusta jo 1200-luvulla. Sakkola sijaitsi Eteläkannaksella Suvannon ympärillä ulottuen itärajaltaan Laatokkaan. Tällä alueella Ruotsin ja Novgorodin edut törmäsivät vastakkain voimakkaammin ja rajariidat olivat yleisimpiä kuin muualla. Aluetta kutsuttiinkin riitamaaksi. Kun sinne luotiin Ruotsinvallan aikana läänityksiä ja Venäjän toimesta lahjoitusmaajärjestelmä, estyi Sakkolan kehitys kokonaan. Vasta näiden järjestelmien murennuttua 1800-luvun lopulla ja lampuotien päästyä itsenäiseksi talonpojiksi kehitys kääntyi nousuun. Tällöin päästiin täysimääräisesti käyttämään hyväksi Suvannon rannoilla olleita hedelmällisiä viljelysmaita. Nousulle loi luonnollisesti edellytykset myös lähellä sijaitseva Pietari rajattomine markkinoineen niin tuotteiden ja työvoimankin suhteen. Tällaisilla edellytyksillä koko Karjalan kannas nousikin yhdeksi Suomen vauraimmista alueista, eikä kehitystä pysäyttänyt edes rajan sulkeutuminen kommunistidiktatuurin otettua vallan Venäjällä. Rajan sulkeuduttua Sakkolassa alettiin kasvattaa porsaita. Kuuluisia Sakkolan porsaita vietiin parhaimmillaan 35.000 kpl vuodessa joka puolelle Suomea. Siksi Sakkolan vaakunassa on kaksi tanssivaa porsasta.

Sakkolalaisten evakkotaival

Sotiemme alla Sakkolan alueen pituus oli noin 40 km, leveys noin 16 km ja pinta-ala vesistöt poislukien vähän yli 340 km². Vuonna 1937 asukkaita oli noin 6500. Sotiemme aikana sakkolalaiset ja karjalalaiset joutuivat lähtemään kahteen otteeseen evakkoon. Ensimmäisen kerran tämä tapahtui kunniakkaan Talvisotamme kynnyksellä marraskuun lopussa 1939. Pika-asutuslain sijoitussuunnitelma asutti sakkolalaiset kylittäin laajalle alueelle Tampereen ympäristöön. Jatkosodan aikana Kannaksen tultua takaisinvalloituksi 85 % sakkolalaisista palasi kotiseudulleen. Tätä lukua voidaan pitää merkittävänä ottaen huomioon, että Sakkola oli varsin lähellä jatkosodan aikaisia rintamalinjoja.

Toisen evakuointimääräyksen Sakkola sai heti läpimurtotaisteluiden alettua eli 11.6.1944. Evakuointi vei sakkolalaiset aikaisemmille seuduille Kanta-Suomessa oheisen kuvan mukaisesti. Runsaimmin sakkolalaisia siirtyi Lempäälään, Vesilahdelle, Pirkkalaan, Orivedelle, Punkalaitumelle ja Huittisiin.

vaihtuva valokuvanäyttely Sakkolan kylistä, vuonna 2005 esittelyvuorossa on Pannusaari. Tässä huoneessa on erityisen runsaasti sotiimme liittyvää esineistöä. Mainittakoon mm. piikkilanka, joka on tuotu poterosta Terenttilän suolta läheltä Taipaleenjokea. Huoneessa on lisäksi venäläinen kranaattisuutari, Suomen Tassun pakki, passi ja puukko, kannettava kenttäpuhelin, kompassi sekä ruostunut rynnäkkökiväärin patruunalipas. Allaolevassa vasemmanpuoleisessa kuvassakin näkyvä suuri kartta Sakkolasta on käsin piirretty ja siihen on merkitty jokainen kylä taloineen. Kartan vieressä on kirja ”Sakkolan kylät tuvasta tupaan”, josta voi lukea jokaisen talon asukkaista ja heidän kohtaloistaan. Kartan vieressä on 1.3.1940 päivätty peitepiirros suomalaisten puhelinlinjoista Keljan loholla Suvannon pohjoisrannalla. Kaiken muun lisäksi tässä huoneessa on kuvia sakkolalaisista merkkihenkilöistä kulttuurin, politiikan ja urheilun alalta Martti Ahtisaaresta Larin Paraskeen..

Seuraavassa huoneessa on Sakkolan kirkon pienoismalli, jonka on tehnyt Manne Kuisma vuonna 2000. Kirkko oli luterilainen (rakennettu 1700-luvulla) ja se paloi vasta jatkosodan alussa venäläisten peräytyessä. Erilaiset kartat Sakkolasta ovat esillä nimistön tutkimista varten. Kirjahyllyssä on paljon Sakkolaan ja Karjalan kannakseen liittyvää harvinaistakin kirjallisuutta sekä sukututkimuksia. Seinillä on Maasalojen musiikkiperheestä, mm. Armas Maasalosta sekä Larin Paraskeen elämästä kertovat näyttelyt.

Keittiössä on arjen käyttöesineitä tavallisista kodeista: kankaita, silitysrautoja, perunakappa, sokerirasia, juustomuotti, pärekoreja, separaattoreita, kahvimylly, rukki, pyyhkeitä, luonnonväreillä värjätty narukassi ja paljon muuta. Erikoisnäyttelynä on esillä tekstiilejä arkeen ja juhlaan: verhoja, lakanoita, paitoja, pitsejä, kirkkosilkkejä, pöytäliinoja, pyyhkeitä sekä jopa käsin kirjaillut alushousut. Täältä löytyy myös myytäviä kirjoja sekä tekstiileitä, T-paitoja, laudeliinoja ym.

Antti Hynnä
Museovastaava

Kuokkalan koulun liikuntahalli 2005

Kyläseppä työskentelee museoraitilla joka sunnuntai syyskuun ensimmäiseen sunnuntaihin asti sekä lisäksi ainakin Kuokkalankosken markkinapäivänä 16.7.2005. Voit pyytää lupaa takoa itsekin

Lähes 100 vuotta koulunkäyntiä Kuokkalassa, rakentamista ja purkamista

Kuokkalan koulu, vuonna 2007 100 vuotta täyttävä pirteä vanhus, sulkee huomaansa arkipäivisin 65 vilkasta oppilasta ja kolmesta viiteen opettajaa, riippuen siitä, onko englannin opiskelua ohjelmassa tai onko erityisopettajan päivä. Lisäksi menossa on mukana pari kouluavustajaa ja tietysti ruuanjakaja-siistijä, joka pitää paikat kunnossa ja vatsat kylläisinä.

Ilmapäivällä pihassa on hetken rauhallisempaa, kunnes kymmenet salinkäyttäjät saapuvat illan mittaan harjoitusvuoroilleen liikuntahalliin jumppaamaan, nyrkkeilemään, aerobiccaamaan, pelaamaan lentopalloa, sählyä, sulkapalloa, jalkapalloa...

Koulun pihassa seisoo jyhkeä mänty, oikea ikipetäjä. Se on vuosikymmenten kuluessa saanut nähdä koulurakennuksen kasvavan. Aluksi 1907 oli vain kaksi luokkahuonetta, miesopettajan asunto ja ulkorakennus. 1950 valmistui lisää kaksi luokkahuonetta, koulukeittola ja ruokailutila sekä kaksi asuntoa yläkertaan opettajia varten. Nyt loppui kouluruoan valmistus ulkorakennuksen ahtaassa saunakamarissa. 1970-luvulla pihan puolelle rakennettiin sadekatos ja oppilaille sisä vessat. Enää ei tarvinnut kavuta kylmään ja hämärään ulkohuussiin.

1996 valmistui koulun ylpeys, komea ja kookas liikuntahalli, 330 neliömetrin sali ja välinevarasto vielä päälle. Lattiapinnoite oli uutta Lempäälässä, Pulastic-polyuretaanilattia aiheutti perinteiseen parkettiin tottuneille ennakkoluuloja, mutta ne karisivat nopeasti käyttökokemusten myötä.

Jälleen tänä keväänä saa vanha mänty seurata uutta näytelmää. Oppilaiden vanhemmat repivät talkoilla alas lähes sata vuotta sitten suurella vaivalla ja ammattitaidolla rakennetun ulkorakennuksen. Uudelle tarvitaan taas tilaa. Vanhat hirret löytävät osittain uuden elämän purkajien pihoissa tai mökeillä pikku aittoina tai pengerpaina. Laudat, lankut ja muu pienempi purkutavara päättyy polttopuuksi, energiahakkeeksi tai kokkoon Koivunokalle.

Vuonna 2006 alkaa tontilla taas vinha rakentaminen. Kahteen kerrokseen nousee yhteensä noin 700 neliömetriä: luokkahuoneet luokille 4, 5 ja 6, teknisen työn tilat, kuvaamataito/tekstiilityön luokka, keittiö ja ruokasali. Samalla myös vanhan koulun puoli korjataan tarpeita vastaavaksi. Sitten saadaan viimeinkin myös Kuokkalassa esikoululaisetkin sopimaan koulun yhteyteen.

Vuonna 1997 yhdistettiin koulussamme kaksi juhlaa: juhlittiin koulun 90-vuotista taivalta ja vihittiin uusi liikuntahalli käyttöön. 2007 saamme todennäköisesti taas tuplajuhlat: 100 vuotta ja laajennuksen vihkiminen.

1957 Kuokkalan koulussa oli 6 opettajaa ja 205 oppilasta. Kuluvan vuosikymmenen loppuun mennessä oppilaaksiottoalueiden tarkistamisen jälkeen lukemat lienevät hyvin lähellä edellä mainittuja.

Jarmo Malinen
rehtori

Kesällä 2003 koulu sai uuden, sinertävän värin seiniin ja punaisen kattoon.

Kahvitaun paikka koulun piharakennuksen purkutalkoissa.

Kuokkalan koulun oppilaiden ajatuksia koulustaan ja kylästään

Meidän kylässämme on paljon kivoja kavereita ja kivoja paikkoja, joissa voi olla ystävien kanssa. Me olemme ystävien kanssa monissa eri paikoissa, esim. museoraitilla on kiva olla, koska siellä on monia hauskoja paikkoja ja museoraitilla on kiva olla illalla, koska siellä on pimeää ja jännää, koska se on vanha paikka. Metsissä me joskus kavereiden kanssa temmellämme ja leikimme. Sinne on kiva tehdä leikkejä. Meidän kylässä on kiva asua ja leikkiä.

Janita Rinne 5.lk

Meidän koulussa on kivaa, koska tuntee kaikki muut oppilaat ja opettajatkin ovat kivoja. Välitunneilla mennään pistettä tai hypitään narua. Kaikki aineet ovat kivoja. Meidän opettaja tulee luokkaan aina kahvikuppi kädessä. Meidän "kylä" on kiva paikka, koska täällä on uimaranta, jäähalli, leikkikenttä, jalkapallokenttä ja on täällä paljon muutakin.

Julia Vuori 3.lk

Asun Kansakoulutiellä ja olen 9 v. Tykkään asua täällä Kuokkalassa, koska täällä on niin hyvä koulu ja muutenki hyvä paikka. Täällä on mukava kuunnella, kun linnut visertävät kauniisti, pyöräillä ja tehdä majoja. Käyn monesti Ruokavarastosta, S-Marketista ja Vapaa-Valinnasta ostamassa karkkia.

Aleksi Manninen 2.lk

Meidän koulu on mukava paikka. Melkein kaikki tuntevat tai ainakin tietävät toisensa. Välitunnilla menemme "pistettä". Talvisin emme usein leiki mitään. Me kävelemme luokan tyttöjen kanssa koulua ympäri.

Asun 200 metriä koulusta.

Lempäälä on mielestäni siinä suhteessa hyvä, että se on vähän maaseudulla ja siitä pääsee n. 20 minuutissa Tampereelle. Mielestäni on mukavaa, että uimarannat ovat lähellä.

Ainut huono puoli Kuokkalassa on se, että tänne ollaan mielestäni rakentamassa liikaa rakennuksia ja luulen, että Kuokkala ei enää muutamien vuosien päästä ole sellainen pieni kylä. Mutta kokonaisuudessaan Kuokkala on mukava asuinpaikka.

Amanda Heino 3.lk

Janita, Amanda, Julia ja Aleksi

Pujontorjuntaa

Varmimpia tapoja vähentää (muuten) kohta alkavaa nuhakautta on kitkeä pujoja. Pujon on pienimykeröinen, liuskalehtinen, pensasmainen kookas ruoho, joka aiheuttaa voimakkaita allergiaoireita ja kasvaa piennarkasvina täälläkin. Pujon raskas siitepöly aiheuttaa nuhaa monille sellaisillekin, jotka eivät muuten allergiasta kärsikään. Raskaan siitepölyn hyvä puoli on että se ei lennä pitkälle. Tämän takia pujo on varsin helppo hävittää. Järjestelmällistä kitkentää ei tarvitse tehdä kuin muutama vuosi peräkkäin, jo 3 vuotta riittää varsin nujertamaan kannan pitkäksi ajaksi. Pujoja kannattaa kitkeä koko kesän ajan, mutta ainakin Koskenrannan omakotiyhdistys järjestää kesällä pujontorjunnan talkoopäivän heinäkuun alkupuolella. Seuraa ilmoitustauluja, niin tiedät asiasta paremmin. Kannattaa myös laittaa oma sähköpostiosoite Antti.Hynna@tut.fi -osoitteeseen, niin saat tietoa tapahtumista sähköpostiisi.

MUSEOT AUKI 4.9.2005 ASTI JOKA PÄIVÄ

Kuokkalankosken kulttuurialueella olevat museot on auki joka päivä klo 11-17. Sunnuntaisin sekä Kuokkalankosken markkinapäivänä 16.7.2005 paikalla ovat myös kyläseppä ja veteraani.

WANHA KANALA AUKI

Ravintola Villa Hakkarin puistossa kesäteatterin vieressä on viikonloppuisin ja heinäkuussa muulloinkin avoinna viehättävästi sisustettu myyntinäyttely.

Wanha Kanala - Keijujen kekkerit -näyttely ja käsityöpuoti.

Lisätietoja Tarja Matikainen 050-351 7061 ja Hely Matikainen 040-700 6400.

KUOKKALANKOSKEN KULTTUURIALUE-HANKE ETENEE

Hankkeen varoilla on mm. palkattu arkkitehti Hanna Lyytinen tekemään ehdotuksia alueella olevien rakennusten käytöstä sekä museosuunnittelija Kirsti Kaivanto tekemään alueella olevien museoiden kehittämissuunnitelmaa. Heidät saattaa tavata kaupparamuseolta tai muualta alueelta. Hanketta ohjaavassa ryhmässä on mm. Koskenrannan yhdistyksen edustajana Antti Hynnä, joka edustaa myös Sakkola -museota. Sarapiston asukasyhdistystä edustaa Antero Korhonen. Lähialueen asukkaita edustaa Anu Grönlund. Hankkeen johtajana toimii projekti-insinööri Eero Ruotsila Lempäälän kunnasta. Kunnan toisena edustajana on kulttuuriasioista vastaava Raili Reini, joka edustaa myös Lempäälä-seuraa. Seurakunnan edustajana on Heini Mäenpää ja kalastuskunnan Hannu Kivelä. Tämä suunnitteluhanke päättyy 31.12.2006.

LEMPOISTEN UIMALASSA (NS. LASTENKODIN RANTA) MATTOJEN PESULINKO

Vuoden 2005 keväällä mattojenpesupaikan yhteyteen on pystytetty käsin veivattava "mankeli", jonka avulla matot saa nopeasti lähes kuiviksi. Kannattaa kokeilla. Uimalasta saa tietoa p. 3744 434

VPK HALUAA UUSIA JÄSENIA

Vapaapalokunnalla on nuorisotoimintaa. Uusia lapsia odotetaan mukaan. Yhteyttä voi ottaa mm. Sarapiston asukasyhdistyksen Ari Kannistoon.

Rotary International
Lempäälän Rotaryklubi

Lempäälän kesän kohokohta

Lempäälässä on vuodesta 1992 lähtien järjestetty Kuokkalankosken rantamaisemissa kartanoravintola Villa Hakkarin vehreällä puistoalueella suuren suosion saavuttaneet Kuokkalankosken Markkinat, jotka pidetään **jälleen tulevana kesänä 16.7.2005**. Markkinoiden järjestämisestä on viime vuosina vastannut Lempäälän Rotaryklubi. Markkinat ovat vuosien varrella tulleet tunnetuiksi laajalti Lempäälän ulkopuolellakin. Markkinoiden henkeä ja imagoa rakennettaessa keskeisinä teemoina ovat olleet kotiseutuhenkisyys, perhekeskeisyys sekä yhteistyö paikallisten järjestöjen ja yhteisöjen kanssa. Markkinoilla on vuosittain vierailut n. 4.000 kävijää.

Markkinoiden perinteisinä ydinkohtina ovat vastavalitun tangokuningattaren esiintymiset, tukkilaisten näytökset Kuokkalankoskessa, kädentaitoihin painottunut markkinatori, kesäteatteri sekä lopuksi markkinatanssit.

Markkinoiden yhteydessä myös julkistetaan vuosittain valittava Lempäälää tunnetuksi tehnyt henkilö, Vuoden Lempo. Vuoden Lempon valinnan suorittavat yhteistyössä Lempäälän Lions-klubi, Lempäälän Yrittäjät, Lempäälä-Seura ja Lempäälän kunta. Tulevana kesänä valitaan jo kahdestoista Vuoden Lempo.

Perinteisen ohjelmaringon lisäksi markkinoilta löytyy aina myös paljon uusia elementtejä kaikille ikäryhmille.

Kuokkalankosken Markkinat ovat myös mahdollistaneet Lempäälän Rotaryklubin aktiivisesti yli 20 vuotta harjoittaman kansainvälisen vaihto-oppilastoiminnan jatkumisen.

ruoka ja taide kohtaavat

koko perheen toiminnallinen tapahtumapäivä Lempäälässä

lauantaina 10.9.2005 klo 12-18

Kuokkalankosken kulttuurialueella, Ravintola Villa Hakkarin puistoalueella

Taidepajateltat – mukavaa tekemistä kaikille

Koe Nautintojen puutarha –näyttely

Keijujen kekkerit – herkullista posliinia...

Taiteellisia leivonnaisia myytävänä

Musiikkia

Taidearpajaiset

Järjestää Lempäälän taideyhdistys ry ja Ravintola Villa Hakkarin

Wanhan Kanalan aukioloajat:

Toukokuu su 1.5. klo 12 – 16 su 8.5. klo 12 – 16 su 15.5. klo 12 – 16 su 22.5. klo 12 – 16 la 28.5. klo 12 – 16 su 29.5. klo 12 – 16	Heinäkuu la 2.7. klo 12 – 16 su 3.7. klo 12 – 18 5. – 8.7. klo 18 – 22 la 9.7. klo 12 – 16 su 10.7. klo 12 – 16 ti 12.7. klo 18 – 22 ke 13.7. klo 18 – 22 pe 15.7. klo 18 – 22 la 16.7. klo 10 – 20 su 17.7. klo 12 – 18 la 23.7. klo 12 – 16 su 24.7. klo 12 – 16 la 30.7. klo 12 – 16 su 31.7. klo 12 – 16	Elokuu la 6.8. klo 12 – 16 su 7.8. klo 12 – 16 la 13.8. klo 12 – 16 su 14.8. klo 12 – 16 la 20.8. klo 12 – 16 su 21.8. klo 12 – 16 la 27.8. klo 12 – 16 su 28.8. klo 12 – 16
Kesäkuu la 5.6. klo 12 – 16 su 5.6. klo 12 – 16 to 9.6. klo 12 – 16 la 11.6. klo 12 – 20 su 12.6. klo 12 – 16 pe 17.6. klo 12 – 22 la 18.6. klo 12 – 16 su 19.6. klo 12 – 18 ti 21.6. klo 18 – 22 ke 22.6. klo 18 – 22 ke 29.6. klo 18 – 22 to 30.6. klo 18 – 22	Syyskuu la 3.9. klo 12 – 16 su 4.9. klo 12 – 16 la 10.9. klo 12 – 16 su 11.9. klo 12 – 16	
Avoinna myös sopimuksen mukaan: Tarja Matikainen 050-3517061 Hely Matikainen 040-7006400		

Perinteikkäät, kotiseutuhenkiset, koko perheen

KUOKKALANKOSKEN MARKKINAT

la 16.7.2005 klo 10-16 Lempäälässä Villa Hakkarin alueella.

Ohjelmassa mm.

- Tangokuningatar 2005
- koskenlaskua, motintekoa ja tukkilaisromantiikkaa
- käsityöläistuotteisiin painottuva markkinatori
- Vuoden Lemmon 2005 julkistaminen
- musiikkiesityksiä
- poliisikoulun toimintapiste
- lapsille runsaasti omaa ohjelmaa
- museoraitilla esittelyitä
- Villa Hakkarissa tarjolla markkinalounas
- alueella useita tankkauspisteitä
- markkinoiden tämän kesän erityisteemana on "Liikunta ja terveys", johon liittyviä useita esittely- ja kunnonmittauspisteitä
- oheistapahtumat illalla:
 - Lempäälän NS:n kesäteatteriesitys "Kätkäinen"
 - Markkinatanssit Mansikin kammarissa

Markkinoiden mahdollinen tuotto käytetään kansainvälisen vaihto-oppilastoimintamme tukemiseen.

Katso lisää www.saunalahti.fi/~rottemp

Järjestää Lempäälän Rotaryklubi yhteistyössä Ravintola Villa Hakkarin ja paikallisten järjestöjen kanssa.

A NEW CENTURY OF ROTARY
100 Years
TOIANSO 100 VUOTTA

SERVICE Above Self

Sisään pääsee makeuton markkina-alueelle! Lähellä ilmainen pysäköintialue! TERVETULOAI

3.7.2005 - 15.00
Lempäälän Nuorisoseura ry
KÄTKÄLÄINEN

Käsikirjoitus: Simo Hämäläinen

Ohjaus: Leo Ahola

Peruslippu 10 €

eläkeläiset ja opiskelijat 8 €

lapset 6-12 v. 5 €

Ryhmät: 20-100 henkilöä 9 €/hlö, yli 100 henkilöä 8 €/hlö

Tiedustelut ja lippuvaraukset: Toivo Uusitalo 0400-543414 nuorisoseura@yritys.soon.fi
tai Sirpa Vuori 050-4673711 sirpa.k.vuori@luukku.com

Kesäteatteri esiintyy Kuokkalankosken kulttuurialueella ravintola Villa Hakkrin pihalla
(jossa myös lastenteatteri Miina ja Manu Kiinassa)

Muut Kätköläisen esityskerrat:

ti 5.7. klo 19.00

ke 6.7. klo 19.00

to 7.7. klo 19.00

pe 8.7. klo 19.00

ti 12.7. klo 19.00

ke 13.7. klo 19.00

pe 15.7. klo 19.00

la 16.7. klo 17.00

su 17.7. klo 15.00

Lempäälän nuorisoseura esittää kesällä 2005 Ravintola Villa Hakkarin puistossa kesäteatterissa Kätköläinen -näytelmää, viimeinen esitys 17.7.2005

LASTENTEATTERI LEMPÄÄLÄSSÄ RAVINTOLA VILLA HAKKARIN PIHA-ALUEELLA MUSEORAITIN VIERESSÄ:

MIINA JA MANU SEIKKAILEVAT LEMPÄÄLÄSSÄ

Suomen suosituimmat kissasankarit Miina ja Manu kutsuvat teidät katsomaan uutta lastennäytelmäänsä.

Miina ja Manu ovat tulleet kaikkien tuntemiksi lastenkirjoistaan joita on ilmestynyt 53 kpl vuodesta 1982, ja niitä on myyty huikeat yli 2 miljoonaa kappaletta. Helsingin Komediateatteri on tuottanut kolme Miina ja Manu kirjoihin perustuvaa näytelmää, joista Miina ja Manu Kiinassa nähdään klo 14 päivänäytöksinä Villa Hakkarissa Kuokkalankosken kulttuurialueella heinäkuun 10, 14, 19, 20, 21 päivinä. Näytelmien pituus on 45 min ja ne on suunnattu 3-8 vuotiaalle. Liput: lapset: 5 e, aikuiset: 6 e. Tuntia ennen ovelta.

Lempäälän kunta on mukana myös näytelmän järjestelyissä ja markkinoinnissa ja haluaa näin toivottaa kuntaansa muuttaneet lapsiperheet tervetulleeksi. Kartanoravintola Villa Hakkarin pihalla on tänä kesänä ensimmäistä kertaa kaksi kesäteatteria, Lempäälän Nuorisoseuran "Kätkäläinen" ja uutena "Miina ja Manu" Lisätietoa: näytelmien tuottaja Vesa Ruuska (puh 0400-644 565), Miina ja Manu -kirjoja kustantavan Satukustannus oy:n toimitusjohtaja Markku Artkoski. Miina ja Manu -hahmojen piirtäjä Jari Koivisto sekä <http://www.lastenteatteri.com/index.html>

Perhelounaat Villa Hakkarissa ennen näytelmien alkua klo 11-15 (su 12-16) puh 342 8311

